

kommer det mig, at det vilde være mindre vel begrundeligt, om man paa dette Tidspunkt vilde stoppe op og undlade at føje det sidste efter Omstændighederne nødvendige Led ind i det hele. Det er ogsaa en Opfattelse, som fandt Tilslutning i det andet Ting, og det forekommer mig med Rette.

Den samlede Bekostning til de her nævnte Arbejder løber op til omtrent 5 Mill. Kroner, der foreslaas fordelte paa en Række af Aar. Udgiften vil for det kommende Finansaar blive 1 Mill. Kr., i alt Fald søges denne Sum bevilget. Man vil sige, at dette er en betydelig Udgift, og det er det. Men paa den anden Side er det klart, at det er umuligt for os, selv om vore finansielle Forhold for Øjeblikket ikke ere saa gunstige som ønskeligt, at undlade at foretage inden for forstandige Grænser Iværksættelsen af de offentlige Arbejder, som efterhaanden vise sig nødvendige. Det forekommer mig, at den Sum, der her er Tale om, heller ikke paa nogen Maade er af et saadant Omfang, at den kan forskrække os.

Jeg skal endnu kun tilføje, at foruden de foreslaaede Anlæg vil der naturligvis kunne være Tale om adskillige andre Arbejder paa Vestkysten. Der er ogsaa, saavel under Forhandlingerne i det andet Ting som i Pressen og andre Steder, fremkommet mange Ønsker i saa Henseende. Jeg skal saaledes nævne Forbedring af Moleanlægget ved Hirtshals, en Fiskerihavn inden for Thyborønkanal, Ordning af Forholdene ved Ringkøbing Fjord, af Besejlingsforholdene ved Ribe o. s. v. Men det forekommer mig, at de Arbejder, der her er fremsat Forslag om, ere de, der maa sættes til Gennemførelse i første Række. Først derefter vil der være rimelig Grund til at tage Spørgsmaalet om andre Ting op til Overvejelse. At dette Lovforslag ikke forhindrer, at der senere kan komme mere til, er noget, som siger sig selv.

Til sidst vil jeg tillade mig at henstille til det høje Ting at give dette Forslag en baade velvillig og hurtig Behandling. Det er mig ganske klart, at der hører nogen Selvovervindelse til over for et Forslag af større Omfang som dette, at gøre det færdigt i en saa kort Tid, som efter Naturens Orden maa antages at være os tilmaalt, naar vi befinde os paa et saa sent Tidspunkt i Rigsdagssamlingen. Men jeg vil tillade mig at minde om, at saaledes som nu en Gang Rigsdagsarbejdet gaar for sig, vil dette i mange Tilfælde være uundgaeligt. Ligesom det henstilles til dette Ting

i dette Tilfælde at vise nogen Resignation, er det givet, at det samme Krav vil komme til at foreligge for det andet Ting for de Lovforslags Vedkommende, som jeg haaber endnu inden Samlingens Slutning ville forlade dette Ting, for at søge Tilslutning i det andet Ting. Jeg tillader mig derfor paa det bedste at anbefale Forslaget, som det foreligger, til uforandret Vedtagelse.

Johnsen: Lovforslaget, som det her foreligger vedtaget af Folketinget, er enslydende med det af Regeringen fremsatte Lovforslag, undtagen for saa vidt at Beløbet, der i det kommende Finansaar kan anvendes til de paagældende Anlæg, af Folketinget er ændret fra 750,000 Kr. til 1 Million Kr. Regeringens Forslag maa vel nærmest betragtes som en Frugt af den sidste Havnekommissionsbetænkning, som blev afgiven i Slutningen af Aaret 1900. Kommissionen blev nedsat med det Hverv at overveje Spørgsmaalet om Anlægget paa Vestkysten dels af en større Havn, der kunde tjene baade som Udførselshavn og som Fiskerihavn, og dels af mindre Moler som Tilflugtssteder for Kystfiskerne. Kommissionens Betænkning sluttede med en Indstilling, der i første Række anbefaler en Fiskerihavn ved Skagen, en Læmole ved Klitmøller, Sikring ved Høfder af nordre Limfjordstange samt forskellige Foranstaltninger ved Ringkøbing Fjord, og i anden Række en Fiskeri- og Handelshavn ved Sandnæshage, en Læmole ved Hanstholm og en Fiskerihavn ved Røjensøodde samt Kanalisering af et Afløb fra Ringkøbing Fjord. Lovforslaget er saaledes i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling, undtagen for Læmolernes Vedkommende, idet det her i Lovforslaget foreslaas, at der straks anlægges to Læmoler, medens Kommissionen kun indstiller, at der anlægges en straks, ved Klitmøller, og i anden Række en senere ved Hanstholm. Alle disse Anlæg foreslaas hovedsagelig i Fiskeriets Interesse og til Nytte for Fiskerne paa Skagen og Vestkysten for at skaffe disse bedre Eksistensbetingelser, saa at Fiskeriet, baade det, der drives med aabne Baade, Kystfiskeriet, og det, der drives med Kuttere, kan udnyttes i større Omfang end nu samt foregaa under mindre farefulde Vilkaar for Fiskerne. Det er for længe siden erkendt, hvad ogsaa blev berørt af den højtærede Minister, at begge disse Hensyn tale for, at der bringes Ofre fra Statens Side. Særlig naar store Ulykker ere passerede, som i November 1893,